

זמני כניסה ויציאת השבת
לפי אופק נתיבות:

הדלקת נרות: 17:02*

צאת השבת: 18:08

רבינו תם: 18:45

שבת שלום ועבורך !!!

* 30 דק' קודם השקיעה

הלכות נשים צניעות

גיליון 97

פרשת כי תשא תשפ"ב | יש לשמור על קדושת הגיליון!

פנינה לנשמה

מחובתנו לרון לכף זכות את הנשים המתלבשות בחוסר צניעות, גם אם על פי ייחוסן המשפחתי, תפקידן ודרגתן הרוחנית הכללית אפשר היה לצפות מהן להנהגה נאותה יותר, שתהלוך את מעמדן. איש אינו יכול לשער את קושי הניסיונות הניצב לפתחה של כל אחת מהן, את הגורמים הסביבתיים והאישיים המשפיעים על התנהגותן.

עם זאת, אל לנו לתת ליצר הרע להפיל אותנו ברשתו בעקבותיהן. על כל אחת ללמוד בעצמה את הלכות הצניעות ולברר באופן יסודי את השקפת גדולי ישראל, ולא להסתפק בהסתמכות על אחרות ש"בוודאי נוהגות כשורה".

הרי אלו הם דברים שבנפשנו ממש - היעלה על הדעת שנסמוך בהם על "כנראה" ו"מן הסתם"?

(גדולי ישראל בביחם)

התחלתי ונושאתי...

מתנה יקרה

"אודה ד' מאוד כפי ובתוך רבים אהללנו"

לאחר תקופה של ציפייה גדולה לילדים עם הרבה תפילות מעומק הלב וסגולות שונות זכינו למתנה המיוחדת...

ב"ה אני זוכה לשמוע שיעורי צניעות ומאוד מתחזקת

קבלתי על עצמי לשמוע 40 יום שיעורי צניעות ותפילה בקברי צדיקים.

הייתי מכסה את הראש עם כיסוי ראש אחד וסרט מונע החלקה מתחת למטפחת.

ואז בתוך ה-40 יום החלטתי לנסות להתחיל להוסיף כיסוי ראש נוסף מתחת למטפחת אבל זה היה לי מאוד קשה ולכן לא קיבלתי את זה כקבלה אלא בכל בוקר שהייתי מצליחה לשים כיסוי נוסף ביקשתי מד' שבזכות החיזוק הזה שמאוד קשה לי שנזכה בקרוב ממש לילדים.

והנה, ב"ה תוך זמן קצר זכינו לישועה לה ציפינו....

תודה לך בורא עולם !!!

שתפי אותנו גם את כסיפור הישועה שלך לזכות הרבים כאיל:

tzniutw@gmail.com

קו הצניעות - קו הישועה : 073-3834050 הקישי #2448 5-1

פינת ההלכה

רוחב החצאית

חובה להיזהר ברוחב החצאית שתטשטש את צורת הרגל בכל מצב ותנועה וכגון בהליכה או בעליה במדרגות וכדומה. ולכן אין ללכת בגיזרה צרה או ישרה, אלא צריך ללכת בגיזרות רחבות (כגון: כיווצים/ קפלים/ גיזרות מתרחבות)

גם כאשר החצאית או השמלה ארוכה ורחבה כדין, צריך לשים לב שלא לעמוד בשפת מקומות גבוהים, מפני העומדים למטה. כגון: שפת המדרגות של קומה גבוהה, מעקה המרפסת וכדומה.

מקום החצאית

התחלת החצאית צריכה להיות במותניים, לא למטה מהמותן ולא מעליו.

סגירת החצאית

סגירת החצאית צריכה להיות ע"י רוכסן צדדי או אחורי ורק באורך הדרוש לצורך הלבשה.

חצאית שצורת סגירתה ע"י כפתורים לאורכה נוגדת את הצניעות.

סיפור לשבת

לדבר עם אבא שבשמים...

(!!!), כן – שבע מאות סטים!
השאיר שיקים, שם וטלפון, ונעלם...
כל הביקור לא ארך אלא כשעה וחצי,
במהלכו סגר ר' אליעזר את עיסקת
חייו. מחזור כספי שהוא לא מעביר
בשנה – עבר תחת ידיו בשעה. והרווח
– אוהו... – מיותר לדבר...

בשעה מאוד מאוחרת, הוא מגיף את
תריסי החנות ויוצא. הלקוח כבר סיכם
אתו על פגישה נוספת בשבוע ארצה,
לרכישת מוצרים נוספים, ונעלם
מהאופק, ממחר לטיסתו הפתאומית.
ור' אליעזר, בצעדי ריקוד מהירים,
עושה את דרכו הביתה – תוך שהוא
לא מבין מה עובר עליו...

רגע, מה קרה כאן בעצם? למה
התעכב בחנות? למה האיש לא מצא
כל חנות אחרת פתוחה? – ופתאום
הכל מתחבר, מתחוויר, מדהים אותו:
כן, הוא התעכב בחנות כדי להתפלל,
בדיוק על זה. כנראה תפילתו היתה
ארוכה, עמוקה, נרגשת, נמשכה שעה
ארוכה – עד שאותו מנהל אולם
ממהר לא מצא חנות פתוחה חוץ
משלו, וגם נאבק על הזכות לעשות
הזמנת ענק. וכל השאר – הלא הוא
חרוט על השיקים שבכיסו, רווח
העתק שבסייעתא דשמיא מציל את
חנותו ואת עתידו הכלכלי!

סיפור מופלא זה, המופיע בספר
'האמנתי ואספרה', מעיד וקורא:
אחים יקרים, מי שאין לו אבא לדבר
אתו – ראוי לו שיילחץ. מי שאין לו
כתובת לפנות אליה – יש מקום
לחרדתו. אבל אנחנו? הלא אנו
יהודים, יש לנו אבא טוב שבשמים,
כתובת חירום לפנות אליה בכל רגע.
צריך רק לשאת עיניים, להתפלל
מעומק הלב, וגם להפגין דוגמא
חינוכית בפני ילדינו, שאנו יודעים מה
לעשות ברגעי קושי: לדבר עם אבא
שבשמים, לשפוך בפניו את הלב,
לבקש את עזרתו.

וככל שהתפילה בוקעת מעומק הלב,
תוך הישענות על אבא שבשמים
וביטחון רק בו ובכוחו – כך יהיו
לרצון אמרי פינו והגיון ליבנו, ובורא
עולם ימלא את משאלותינו במידה
טובה ישועה ורחמים!

(פניני פרשת שבוע)

בעזרת ספר תהלים הנמצא בחנותו
בדרך קבע, והמשיך במילים בוקעות
מעומק לבו פנימה. כך במשך שעה
ארוכה, כשהחנות מוגפת וחשוכה
למחצה, והשעה הולכת ומתאחרת...
לפתע נשמעה דפיקה חזקה על הדלת,
ופנים מאירות הציצו בעדה. 'סגור!
– הכריז ר' אליעזר וכמעט דחף
החוצה את המתפרץ פנימה, אלא שזה
התעקש 'אבל זה נורא דחוף, נורא
דחוף...' 'סגור וזהו!' – אמר ר'
אליעזר שוב, תוהה על חוצפתו של
הזר שהעז לקטוע את תפילתו
הנרגשת. אבל הלה, כאינו מביין. עטה
על פניו חיוך נעים סבר, פנה אליו
ואמר: 'תקשיב, אני צריך עזרה
דחופה, העניין לא פשוט. אולי גם
תרוויח מזה, ואולי אף תרוויח טוב.
תקשיב לי רגע!'

אנחות לבדן לא יועילו,

הוא צריך להתפלל מעומק

הלב, לבקש ולהתחנן

לאבא שבשמים.

ר' אליעזר נעתר, והלה דיבר בקצרה:
'תקשיב, אני המנהל של אולם פלוני
החדש, שעתיד לפתוח את שערי
בעוד כחודש. תכננתי להיפגש
במהלך השבועיים הקרובים עם
ספקים סיטונאיים כדי לרכוש צלחות,
כוסות, סכו"ם וכלי הגשה, אולם לפני
שעה קלה נודע לי שעליי לטוס
בדחיפות לחו"ל. אם יש לך דוגמאות
מתאימות לאולם – אני סוגר הכל
אצלך, כאן ועכשיו!'

ר' אליעזר חשב שהוא בתוך חלום.
המום ומבולבל, עמד והציע ממעט
הדוגמאות שהיו בחנות, צלחות
במגוון גדלים, כוסות במבחר
סגנונות, סכו"ם מסוגים שונים. האיש
– עמו עשה בינתיים היכרות, היה
נחוש לסגור את העיסקה במהירות,
הוא חייב להזמין את הסחורה ולטוס
לחו"ל. חיש מהר בחר את הכלים
בהם הוא חפץ, הזמין 700 סטים

מדי יום ביומו, בשעת ערב, מגיף ר'
אליעזר את תריסי המתכת שבחלון
הראווה, מכבה את האורות, נועל את
דלת חנות כלי הבית שבבעלותו ויוצא
אל הרחוב המחשיך.

כך גם כמעט עשה באותו יום, אלא
שכאשר ניגש והחל להגיף את התריס
– בקעה מפיו אנחה כבדה, שביטאה
את שברון לבו, ואולי גם את הלחץ
הנורא בו הוא נתון. מזה זמן הוא
מרגיש את הירידה בתנועת הלקוחות,
את הרווח ההולך ומצטמק, את
הקופה הרווחית שהפכה לגרעונית.

העסק שלו בפני קריסה, זה ברור!
המחשבות הטורדניות לא נתנו לו
מנוח, וכך, בעיצומם של הגפת
התריסים וכיבוי האורות, הוא צונח
על הכסא, מהורהר. מתקשר לרעייתו
ומודיע שיאחר, ומתוך הבזקי
מחשבות שחלפו במוחו – עולה
בראשו תמונה חדה ובהירה:

היה זה לפני כארבעים שנה. הוא היה
בחור צעיר שהתגורר בלונדון, ונפשו
חשקה לגלות למקום תורה, ללמוד
בישיבה בארץ ישראל. הוריו הסכימו,
אולם דחו את טיסתו שוב ושוב ללא
הסבר, עד שבערב אחד גילה כי אביו
יושב ובוכה, כשפניו שקועות בספר
תהלים... בשעת מעשה לא העז
להפריע, אולם למחרת הסביר לו אבא
כי הוא ישב והתפלל שבורא עולם יתן
לו כסף לממן את שליחת בנו ללמוד
תורה בארץ ישראל, שכן הפרוטה
אינה מצויה בכיסו.

הוא גם זוכר מה קרה אחר כך: ביום
למחרת, בשבוע מתפילת שחרית,
החליט אבא לקנות כרטיס גירוד
בדוכן פיס מקומי. הוא לא עשה זאת
לעתים קרובות, הפעם כן. והפעם –
ניחשתם נכון – הכרטיס זיכה אותו
באלף ליש"ט. כעבור יומיים כבר היה
הבחור בדרך לארץ ישראל,
כשמזוודות עמוסות שוכנות בבטן
המטוס וכיסיו מרשרשים...

ועכשיו, 40 שנה אחרי, הוא נזכר
בסיפור הזה, ולבו אומר לו מה נכון
לעשות עכשיו.

אנחות לבדן לא יועילו, הוא צריך
להתפלל מעומק הלב, לבקש
ולהתחנן לאבא שבשמים. הוא התחיל

קוה אל ה'

אורה של השבת

וזייפנים, הנה חיפשתי בכל הכלים הכי מתוחכמים ולא מצאתי אף "גל קול" אחד!

אומר לו חברי: 'ידידי, אפילו אם תיקח רשת עם חורים עוד יותר קטנים, לא תגלה את מבוקשך, אם לא תשתמש במכשיר המיוחד לגלות את מה שאתה מחפש'.

כן הוא הדבר בענין האמונה במציאות ה'. נכנס הפרופסור המלומד למעבדה ומחפש את האלוקים. הוא מרכיב משקפיים, ולא רואה את אלוקים, מסתכל בטלסקופ ובמיקרוסקופ – ועדיין לא מוצא, גם לא בקולט גלים ולא ברשת דגים. ואז "אמר נבל בלבו אין אלוקים". אף אתה אמור לו: 'מה לך לחפש רחוק, הנה הוא עומד לפניך', מלא כל הארץ כבודו, רק השתמש בכלים שמגלים את כבודו!

ומה הם הכלים? שכל בריא, ישרות, מודה על האמת, טהרת המידות, ואז תראה אותו עומד לפניך, וחובק ומקיף את כל העולם- וגם אותך וכל מהותך.

נמצא שהעולם הזה, דוקא בגלל כל כליו המתוחכמים המרגילים את האדם לחפש רק בעזרתם, הוא החושך המכסה על השי"ת ומסתירו מעיני כל.

כל זה עד שמגיעה שבת קודש. בשבת כשהיהודי הולך לבית הכנסת ורואה עץ או אבן- הוא רואה אלוקות! הוא שואל את עצמו: מי באר אלה? ומגיע למסקנה הברורה כי יש בורא ומנהיג לבירה, שומע את השירה של העולם ומלואו ובוראם ושר יחד איתם. (תפארת שמשון)

הנה בכל הימים כתוב "ויה ערב ויהי בוקר", ואילו בשבת לא כתוב בה "ערב" כלל, אלא "וביום השביעי שבת וינפש", לרמז שכל השבת כולה היא בגדר יום.

ובאמת בכמה וכמה מקומות מצינו שהשבת נקראת יום: "זכור את יום השבת לקדשו", "כל העושה מלאכה ביום השבת" ועוד. כי באמת השבת כולה היא אור יום ואספקלריא המאירה מתחילתה ועד סופה.

נתבונן, אפוא, מה עניינו של אור זה הטמון ביום השבת. אמרו חז"ל: "תשת חשך ויהי לילה" – זה העולם הזה שדומה ללילה, היינו שעצם מהות העולם הזה הוא חושך והסתר אשר אופף ומכסה על הקדושה ועל האמת.

משל לאחד שרואה טלפון אלחוטי. והוא שואל איך עובר הקול אל המכשיר, ועונים לו כי "גלי קול" עוברים באויר אל הטלפון. והנה נפשו חשקה לחקור ולברר האם באמת יש גלים כאלו, ואם יש, מהי מהותם ותוכם.

מה הוא עושה? מביא כל מיני מכשירים מתוחכמים שהוא מכיר, שבכוחם לגלות דברים רחוקים ודברים נעלמים. מביא מיקרוסקופ מאוד משוכלל, שבכוחו לגלות אף חיידקים קטנים ביותר, ומסתכל, ולא מוצא "גלים". מביא טלסקופ שבכוחו לראות אף כוכבים הכי רחוקים, מסתכל ומחפש, ולא מוצא "גלים". וכן עוד כלים שונים ומשונים עד שפולט ואומר: 'כל המדענים המודרניים – שקרנים

נצור לשונך

הפה – הכלי העיקרי שקיבלנו

כל אמא מזהירה תמיד את הילד שלה: תזהר בכביש! הוא מסוכן! אפשר למות בו! מות של כביש הוא איבוד של מספר שנים, ואילו כאן מדברים על מות נצחי – ומות זה הוא ביד הלשון!
יש להזהיר את הילדים, את הבנים והבנות, ולא פחות מכך את עצמנו – כי במות מדובר! (אדרבה)

איך קונים צידה לחיי נצח? – על ידי הפה. אצל האנשים באמצעות התורה, כי תלמוד תורה כנגד כולם, ואצל נשים ע"י תפילות, תהילים וברכות.

מאיך גיסא, גם את האברון הנצחי חס וחלילה אפשר להשיג ע"י הפה, כפי שאמר שלמה המלך: "מות וחיים ביד לשון".

תעלון מוקדש לעילוי נשמת
ר' פינחס בן מזל ז"ל
נלב"ע א' כסלו תשפ"א
ת.נ.צ.ב.ה

לתרומות להפצת העלון,
הקדשות והנצחות
tzniutw@gmail.com
052-7697432

תעלון מוקדש לעילוי נשמת
רחל רשל בת איז'ה ז"ל
נלב"ע ט' אייר תשפ"א
ת.נ.צ.ב.ה

שביבי אור

אמונה משנה את היחס לזולת

ומה "מרוויח" הכלב שמתנפל ונושך את המקל? כלום!
הוא רק מפסיד! הוא נפצע בפה שלו! פיו שותת דם! הוא
מוסיף מכה על מכתו!
כמוהו, בדיוק נמרץ, "מרוויח" הנוקם בחבירו, המתקוטט
עם חבירו, המדבר לשון הרע על חבירו! הרי אותו אחד
שאתה מתנפל עליו הוא לא הכתובת! הכתובת היא
למעלה! מדוע אתה מתנפל עליו? הרי בכך אתה רק מוסיף
ופוצע את עצמך!
כאשר אדם מנטרל את עצמו מלהתיחס לסיבות, ומיחס את
כל מקריו לסיבת הסיבות - חיי חיי קדושה, חיי חיי
טהרה! טוהר מידות, ללא כעס, קנאה ותחרות, נקמה
ושנאה, וליבו - בר לבב נקי וזך, תוכו כבדו, באהבת ה'
ובאהבת ישראל. (אדרבה)

אם אדם יודע שהכל משמים, כל ה"בין אדם לחבירו" שלו
נראה אחרת!
האם דבר הגיוני הוא לנקום בחבר על שלא עשה לך טובה?
או להתרגז על מישהו שגרם לך עוולה?
לעשות איתו מחלוקת?
מה פתאום?
וכי אותו פלוני עשה לך את הרעה?
הרי הוא רק שליח שנשלח משמים לבצע את מה שנגזר
עליך מן השמים! הרי אם הוא לא היה עושה לך את מה
שעשה - מישהו אחר היה עושה לך בדיוק את אותו הדבר!
מי שנוקם ונוטר, מתקוטט ועושה מחלוקת, ועוד כהנה
וכהנה עברות שבין אדם לחבירו, כמוהו כמו כלב!
כשהכלב מקבל מכה הוא מתנפל בחמת זעם על המקל
שהיכה אותו, ואינו משכיל להבין כי מאחורי המקל עומד
בן אדם שהוא זה שהיכה אותו...

חכמת נשים

סיפר מרן הרב מבריסק זצ"ל, על נערה שלא חונכה לשמירת תורה ומצוות. לימים הכירה הנערה את בוראה וחזרה בתשובה.
בהכירה את הוריה, שלא אהדו - בלשון המעטה - את שומרי המצוות, פחדה מהם, והחליטה להסתיר את דבר חזרתה בתשובה.
היא שמרה מצוות בסתר, ועשתה ככל אשר יכלה אף לשמור שבת.
שבת אחת נסעו הוריה אל מחוץ לעיר, וביקשו ממנה שתפתח במקומם את בית העסק המשפחתי. לא היתה לה כל ברירה והיא
הלכה לשם באונס. ממעמקי לבה הכואב נשאה תפילה לאביה שבשמיים שלא תצטרך לחלל את השבת.
תפילותיה הכנות, שבקעו מן הלב - פעלו, ונפש חיה לא פקדה את החנות כלל. לקראת הערב, בהתקרב שעת סגירת החנות,
חשבה הנערה לעצמה: 'הרי כשהורי יחזרו ויראו כי לא מכרתי כלום, בודאי יכעסו עלי ויחשבו שכלל לא פתחתי את החנות,
מה אעשה? כיצד אשכנע אותם שהחנות היתה פתוחה, ואיש לא ביקר בה?' עוד היא מהרהרת, נכנס אדם אל החנות וביקש
לקנות חפץ קטן שערכו לא רב. כיון שלא רצתה לחלל את השבת, הפריזה במחיר ונקבה בסכום לא הגיוני כלל, בתקוה שהלה
יסרב לשלם סכום כה רב על חפץ כה קטן, אך להפתעתה אמר לה כי הוא מאוד צריך את הדבר ומסכים לשלם עליו מחיר כה
יקר. משראתה שסכום זה לא מרתיע אותה, העלתה עוד את המחיר ונקבה בסכום גדול יותר, אך הוא בשלו, החפץ מאוד חשוב
לו והוא מסכים לשלם גם את הסכום הזה. וכך נמשכו הדברים, היא מעלה את המחיר והוא מסכים לשלם. כאשר המחיר כבר
הרקיע לכדי עשרת מונים משווי האמיתי, אמרה לו: 'המתן עדי שהורי יחזרו, וסגור איתם את העסקה', בכך רצתה לדחותה
עד צאת השבת.
כאשר יצאה השבת אמרה לו: 'האמת שמחירו האמיתי של החפץ אינו אלא סכום פשוט, אין רצוני ליהנות משכר שבת, ולכן
שלם לי רק את שווי האמיתי.'
'איש אמת אנוכי' - טען הקונה - 'לא אשנה מדיבורי, כיון שהסכמתי לשלם אף את הסכום המופרז, הרי לך כל הסכום שסיכמנו
בעד החפץ.'
כאשר ראתה הנערה שכה סייעו לה מן השמיים לשמור את השבת, אזרה אומץ, וכאשר הוריה חזרו - סיפרה להם על חזרתה
לצור מחצבתה ועל שמירת השבת שלה. כאשר שמעו ההורים שתפילת בתם נענתה, והיא הצליחה לשמור שבת במסירות
נפש עילאית כל כך, חזרו אף אם בתשובה והחלו לשמור שבת.

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' חיים חתאנו בן ביה ז"ל
נלב"ע ג' סיון תשס"ה
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מזל בת סוליקה ז"ל
נלב"ע י"ח אלול תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' עמרם בן פרחא ז"ל
נלב"ע י"ד שבט תשע"א
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

רחל בת תמו ז"ל
נלב"ע ר' טבת תשס"ו
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' דוד בן רחל ז"ל
נלב"ע ט"ו אלול תשד"מ
ת.נ.צ.ב.ה